

ORSZÁGOS TANÉVNYITÓ, NAGYSZELMENC, 2017. SZEPTEMBER 2.

A Szlovákiai Magyar Pedagógusok Szövetsége 2000 óta szervezi meg a Szlovákiai Magyar Iskolák Országos Tanévnyitóját, melynek a hagyományok szerint egymás után mindig egy nyugat-, egy közép- és egy kelet-szlovákiai település ad otthont.

A februári döntés alapján az idei rendezvényt 2017. szeptember 2-án Nagyszelmencen tartották, mely helyszín szimbolikus jelentőségű, hisz a II. világháború után Kiszelmenc a Szovjetunióhoz, Nagyszelmenc pedig Csehszlovákiához került úgy, hogy a szögesdróttal „kettézárt” falvak magyar lakossága gyakorlatilag évtizedekig nem érintkezhetett egymással. A szervezők a közös tanévnyitó megrendezésével azt szerették volna szimbolikusan összekapcsolni, amit a történelem kettészakított. Lakosságot, családot és magyar közösséget.

A neves rendezvényhez a Kárpátaljai Magyar Pedagógusok Szövetsége is csatlakozott, így a kettézárt faluban az idei tanévnyitón a kiszelmenci, a palágykomoróci és a nagyszelmenci elsősök közösen kezdhették az évet, és közösen köszönthették a szlovákiai és a kárpátaljai pályakezdőket is. A rendezvényen részt vettek a szlovákiai és kárpátaljai magyarság politikai és pedagógus szervezeteinek képviselői, valamint a szlovák kormány képviselői. A neves rendezvényre Szlovákia szinte minden magyarlakta térségéből érkeztek résztvevők.

Az ökumenikus istentisztelet után a magyar iskolába induló szlovákiai és

kárpátaljai elsős gyerekek bemutatkozása és megáldása következett, majd ünnepi beszédet tartott Jókai Tibor, a Szlovákiai Magyar Pedagógusok Szövetsége (SZMPSZ) és Orosz Ildikó, a Kárpátaljai Magyar Pedagógusszövetség (KMPSZ) elnöke.

A rendezvényen fellépett a nagykaposi Cantabile kamarakórus, a nagyszelmenci Dobó István Gyermekkórus, Choma Manuela és Tóth Ingrid komolyzenészek, valamint a nagyszelmenci születésű Tóth Tibor, a Komáromi Jókai Színház igazgatója.

Dr. Grezsa István arról beszélt, hogy a magyarság a saját munkájával fogja megtartani közösségeit a Kárpát-medencében. „A külföldi magyar iskolának meghatározó szerepük van, itt formálódik a következő nemzedék öntudata, világképe, itt élhetik meg fokozottabban a nemzethez tartozás élményét és itt erősödhet fel a szülőföld szeretete, az anyanyelv átadása” – mondta. Dobó István és az egri várvédők példáját felhozva azt mondta, győzelmük kulcsa az elszántság és a „mustármagnyi” hit volt, valamint az a tudat, hogy „győzni kell és győzni tud a magyar.”

Ez a vár most az ország, mutatott rá beszédében a kormánybiztos, ezek az iskolák ma a közös haza és a jövő. A magyaroknak saját maguknak kell megvédeniük az anyanyelvüket, a kultúrájukat pedig át kell adniuk az utódoknak és a nem magyar közösségeknek egyaránt.

Orosz Ildikó, a Kárpátaljai Magyar Pedagógusszövetség elnöke

beszédében hangsúlyozta, a politika Nagyszelmencen a legdrasztikusabb módon húzott falat ember és ember közé, a második világháború után a nagyhatalmak játékszerévé vált a környék és a régió népe. Indokolatlanul, ötletszerűen húzták meg a határt jelző piros vonalat a falu közepén, mely határ a legszilárdabb fallal vetekedett. Orosz Ildikó arra kérve a jelenlévőket, hogy a mintegy hatvan évnyi megosztás után próbáljanak meg kapcsolatokat keresni, illetve fedezzék fel és tartsák meg az értékeket a határ mindkét oldalán.

Ádám Zita, az SZMPSZ alelnöke beszédében többek között az iskola feladatát is kihangsúlyozta. „Az iskola vértessen fel tudással, izmosítson önbecsülést, szilárdítsa meg a nemzet tudatot, olyan legyen, mint a védőöltés, hogy az ember teste és lelke emlékezzen rá minden helyzetben, hogy megtartsa tiszta szándékú emberi magasságában” – mondta az alelnök asszony. De azt is hozzáfűzte, hogy: „a nemzetnevelés mindannyiunk, az egy kultúrában élők nemes ügye: szülő, pedagógus, közösséggé, a feladatokat nem lehet kihalítani, elosztani, mert az embernevelés mindannyiunk kivételes felelőssége.”

Az iskolakezdő gyerekeknek Szajkó Gábor adta át a Rákóczi Szövetség ajándékát, a pályakezdők pedig az SZMPSZ és a KMPSZ ajándékát vehették át.

Kerékyártó Diána